

РЕШЕНИЕ

№ 5957

гр. София, 22.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **2977** по описа за **2024** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на А. Х. М. чрез пълномощник срещу Решение № 19/03.01.2024 г., постановено по наказателно от административен характер дело (нахд) № 11336/2023 г. на Софийски Районен Съд (СРС) – Наказателно отделение (НО), 94 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-4332-014349/14.07.2023 г., издадено от началник сектор в СДВР-ОПП.

С посоченото НП на А. Х. М. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 000 лв., както и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ на основание чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС е незаконосъобразно. Изложени са аргументи, че е нарушено правото на защита на наказаното лице, тъй като в АУАН не е изрично посочено дали са налице причинени имуществени вреди или не, както и че извършената корекция в номера на АУАН не дава възможност да бъде установено въз основа на кой АУАН и съставено НП. Твърди се, че неправилно е посочена нарушената законова разпоредба. От съда се иска съдебният акт да бъде отменен и да се постанови нов, с който решението на СРС да бъде отменено, като бъде отменено издаденото НП.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от адв. Х., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът по касационната жалба не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактите, които са от значение за спора, включително е проведен разпит на актосъставителя. От неговите показания и от събраните в хода на производството писмени доказателства съдът е изградил вътрешното си убеждение и е приел, че на 25.06.2023 г. около 03:40 часа А. М. управлявал собствения си лек автомобил марка "А.", модел "А6" с рег. [рег.номер на МПС], в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]. На [улица]до № 10 жалбоподателят бил спрял за извършване на полицейска проверка. Лицето било тествано за употреба на алкохол с техническо средство „Алкотест Дрегер 7510“ с фабр. № ARNA0142 за установяване концентрацията на алкохол в кръвта. Техническото средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер ARNA 0142 било преминало успешно последваща проверка в "Лаборатория за проверка на анализатори на алкохол в дъха и радар скоростомери" на 14.02.2023 г. При тестването на М. с техническото средство с проба № 3046 била установена концентрация на алкохол в кръвта 1,10 промила. М. не приел показанията на техническото средство и бил издаден талон за изследване № 086009/25.06.2023 г., с който лицето следвало да се яви в УМБАЛ "Света А." - С. АД до 45 минути от връчване на талона, като същото избрало да бъде изследвано за установяване концентрацията на алкохол в кръвта чрез медицинско и химическо изследване. Т. бил придружен от осем броя холограмни стикери, първият от които бил залепен на екземпляра на талона, предназначен да се приложи към АУАН, а останалите 7 броя стикери били приложени към екземпляра от талона, предоставен на водача. Т. бил връчен на жалбоподателя на 25.06.2023 г. в 04:50 часа. Няма данни лицето да е дало кръвна проба за извършване на медицинско изследване.

Бил съставен АУАН серия GA № 738488/25.06.2023 г.

Първоначално при съставяне на акта за установяване на административно нарушение от актосъставителя била посочена серия GA № 738488, но впоследствие на 28.06.2023 г. при заявяване на акт за установяване на административно нарушение чрез устройството за отдалечен достъп била отчетена грешка и бил дублиран вече съставен АУАН серия "GA" № 738488. Предвид горното серията на АУАН, с който било образувано административнонаказателното производство против М., в екземпляра, предназначен за прилагане към административно-наказателната преписка, била поправена на "P".

Въз основа на съставения АУАН е издадено обжалваното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, както и че посоченото нарушение е безспорно установено.

Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: По делото е приложена разписка, удостоверяваща, че съобщението за изготвеното решение е връчено на процесуалния касатор на 26.01.2024 г. Касационната жалба е подадена чрез СРС на 09.02.2024 г. /вх. № 42624/, т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки съответстващи на установените факти мотиви. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите установявания на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно производство. АУАН и НП са издадени от компетентни органи и в законоустановения срок.

С нормата на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП се забранява управлението на пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда. При неспазване на тази забрана в чл. 174, ал. 1 от ЗДвП е предвидено, че лицето, което управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта, установена с медицинско и химическо изследване и/или с техническо средство, определящо концентрацията на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишвания въздух над 0,8 на хиляда до 1,2 на хиляда включително, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 12 месеца и глоба 1000 лв.

В случая безспорно е установено, че М. е извършил посоченото в АУАН и НП нарушение. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените по този закон актове имат доказателствена сила до доказване на противното. От наказаното лице не са ангажирани доказателства, оборващи направените в АУАН констатации.

Определената глоба, както и наложеното административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца“ съответстват на предвидените в чл. 174, ал. 1 от ЗДвП, поради което същите са законосъобразни.

Неоснователно е направеното в касационната жалба възражение, че в АУАН не е изрично посочено дали в резултатна констатираното нарушение са причинени имуществени вреди. След като не са изрично описани имуществени вреди, то следва да се приеме, че такива не са причинени, като това обстоятелство е в полза на санкционираното лице и не нарушава неговото право на защита.

Неоснователно е и направеното в касационната жалба възражение, че извършената корекция в номера на съставения АУАН нарушава правото на защита на санкционираното лице, тъй като не дава възможност да бъде безспорно установено въз основа на кой АУАН е издадено НП. Както правилно е приел и СРС в решението си, извършената корекция е единствено в серията на съставения АУАН, като в административнонаказателната преписка е приложена докладна записка, от която се установява причината за поправката, поради което е ясно, че именно връченият на наказаното лице АУАН е послужил като основание за издаването на НП.

Необосновано е твърдението, че в НП е налице разминаване в посочената като нарушена разпоредба и нейното словесно изписване. В АУАН и НП е посочено, че е установено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 от ЗДвП. АУАН и НП съдържат пълно, ясно

и безпротиворечиво описание на обстоятелствата, касаещи осъществяването на фактическия състав на нарушението описано именно в разпоредба. Правилно е посочена и санкционната норма на чл. 174, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която е основание за ангажиране на административнонаказателната отговорност на лицето. Касационният състав приема за правилен изводът на СРС, че от съдържанието както на АУАН, така и на НП става ясно какво деяние е извършено от М. и на какво основание същият е санкциониран.

Правилна е преценката на СРС, че неизлагането на мотиви от административнонаказващия орган относно приложимостта на чл. 28 от ЗАНН в случая не е основание за отмяна на НП като незаконосъобразно, тъй като НП е законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено, като не са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

По така изложените съображения решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, поради което съдът дължи присъждането им.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 2 от АПК, Административен Съд С. – град, XXIII-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 19/03.01.2024 г., постановено по нахд № 11336/2023 г. на СРС, НО, 94 състав.

ОСЪЖДА А. Х. М. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], ет. 11, ап. 53, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, да заплати на СДВР сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.